

قانون ثبت املاك در مناطق عشائري

مصوب ۱۳۴۴، ۱۲، ۱۵

ماده ۱ - در مناطق عشائري در مواردی که تشخیص متصرفین واقعي املاك مزروعی برای مأمورین ثبت میسر نباشد و همچنین در مواردی که در مناطق مذکور بین افراد و بنگاه خالصجات در تصرف بعنوان مالکیت اختلاف باشد تقاضای ثبت املاك از شخصی قبول میشود که هیئت حل اختلاف محلی مذکور در ماده ۲ این قانون آن شخص یا بنگاه خالصجات را متصرف بعنوان مالک معرفی نماید مناطق مذکور را وزارت کشور با قید حدود به اداره کل ثبت اطلاع خواهد داد و مراتب در هر محل بوسائل مقتضی در فصل مناسب از طرف مأمورین ثبت به اطلاع اهالی خواهد رسید.

ماده ۲ - هیئت حل اختلاف در محل مرکب خواهد بود از يك نماینده وزارت دادگستری و يك نماینده وزارت کشور و يك معتمد محل که از طرف انجمن ده و در صورت نبودن انجمن از طرف بخشدار معین خواهد شد و هرگاه در محل خانه انصاف تشکیل شده باشد بجای معتمد محل يك نفر از اعضاء اصلی خانه انصاف بعنوان معتمد به انتخاب خانه انصاف در هیئت شرکت خواهد نمود.

ماده ۳ - پس از تعیین و آگهی مناطقی که مشمول این قانون است اشخاص ذینفع ظرف سه ماه از تاریخ انتشار آگهی مبنی بر تشکیل هیئت میتوانند کتباً تقاضای خود را مستقیماً و یا از طریق ثبت محل به هیئت تسلیم دارند و تقاضاهائی که خارج از موعد مذکور واصل شود قابل رسیدگی در هیئت نخواهد بود.

ماده ۴ - رسیدگی هیئت تابع تشریفات آئین دادرسی نخواهد بود و هیئت پس از تحقیقاتی که برای کشف واقع معمول خواهد داشت نظر خود را در مورد متصرف واقعي ملک اعلام و اجازه قبول تقاضای ثبت را میدهد. تصمیم اکثریت مناط اعتبار است.

ماده ۵ - به تقاضاهای ثبتی که بطریق مذکور در ماده ۴ قبول شود فقط به استناد مدارک کتبی مالکیت میتوان اعتراض نمود. هرگاه مستند دادخواست اعتراض مدارک مزبور نباشد دادگاه طبق ماده ۸۵ قانون آئین دادرسی مدنی عمل خواهد کرد.

ماده ۶ - دولت مأمور اجرای این قانون است.

قانون بالا مشتمل بر ۶ ماده که در تاریخ روز دوشنبه چهارم بهمن ماه ۱۳۴۴ بتصویب مجلس سنا رسیده بود در جلسه روز یکشنبه پانزدهم اسفندماه یکهزار و سیصد و چهل و چهار شمسی مورد تصویب مجلس شورای ملی قرار گرفت.